

ת"פ 49629/11/18 - מדינת ישראל נגד איגור קרחנוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 49629-11-18 מדינת ישראל נ' קרחנוב (עציר)

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הרצוג וכהן-סתיו
נגד
הנאשם איגור קרחנוב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רפאלוב

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 30.12.78, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (שש עבירות);
 - הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק הנ"ל;
- לפי המוסכם, נדחה הדין לקבלת תסקיר, ועתה בפני תסקיר מיום 28.01.19: שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו מוכן לבחינה עצמית ולהשתלבות בטיפול, על-אף סיכון לחזרה על התנהגותו האלימה, ולכן לא יכול היה השירות להציע כל תכנית שיקומית.
- ביום 25.02.19 נשמעו הטיעונים לעונש:

התביעה טענה לקביעתם של מתחמי ענישה הולמים שבין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד לחודשי מאסר ספורים, לכל אישום, ועתרה לקביעתו של העונש העיקרי במחצית המתחמים, כך שייגזר על הנאשם מאסר לריצוי בכליאה ולצדו מאסר מותנה ופיצוי;

ההגנה עתרה לעונש כולל עיקרי של מאסר, שיחפוף את ימי מעצרו - למעלה מחודשיים וחצי;

מעשי הנאשם:

- הנאשם והנפגעת התגרשו לאחר 22 שנות נישואין, ובחודש נובמבר 2018 עזב הנאשם את דירת המשפחה, בה התגורר עד אז עם הנפגעת ושני ילדיהם.

2. ב-08.11.18 בשעה 14:30, בדירת המשפחה, **איים** הנאשם על בנו בן הארבע-עשרה בפגיעה בנפגעת, באמרו ש"הרוג אותה ויהרוס לה את החיים". הבן שלח לנפגעת מסרון שבו הזהיר אותה לבל תגיע לדירה [אישום רביעי].
3. ב-16.11.18 הגיעה הנפגעת לדירת הנאשם, לבקשתו, ולטלפון הסלולארי שלה נכנסה שיחה. הנאשם דרש מהנפגעת כי תאמר לו מי המתקשר ו**איים** עליה באמרו שיפגע בה. הנפגעת עזבה את המקום, אך בהמשך אותו יום **איים** עליה הנאשם בהודעה קולית, ש"אם ידע שהיא נפגשת עם מישהו אז הוא יהרוג אותה ואותו" [אישום שלישי].
4. ב-18.11.18 הגיע הנאשם לדירה בשעה 20:00 ושהה לבדו עם הילדים. משבוששה הנפגעת לחזור לדירה, התקשר אליה הנאשם בשעה 23:00 ו**איים** עליה, שאם לא תגיע תוך חמש דקות הוא יפגע בילדים. הנפגעת הזעיקה את המשטרה ושטר שהגיע הרחיק את הנאשם מהדירה, אך לאחר לכתו של השטר מהמקום חזר הנאשם לדירה. לאחר מספר שעות חזר השטר למקום כדי לעכב את הנאשם ואז **איים** הנאשם באמרו "תמסור לאשתי, אני אהרוג אותה" [אישום ראשון].
5. ב-19.11.18 בשעה 03:15 נערך עימות בתחנת המשטרה בין הנאשם לבין הנפגעת, ובמהלכו **איים** הנאשם על הנפגעת ועל החוקרת שערכה את העימות, בפגיעה בנפגעת, באמרו "תביא אני אוכל אותה עכשיו פה חיה. אף אחד לא יעזור גם לא אזיקים... אני אהרוג אותך" [אישום שני].
6. בגין המעשים המתוארים לעיל, נעצר הנאשם וביום 13.12.18 הובא בפני שופט בבית משפט השלום בתל-אביב - יפו ושחרר בתנאים. אחד מהתנאים היה איסור יצירת קשר עם הנפגעת, ועליו עוד הוסיפה שופטת בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו חיוב מעצר בית מוחלט.
- ב-20.12.18 הפר הנאשם את שתי ההוראות החוקיות הנ"ל, משהגיע בשעה 20:20 לדירת הנפגעת, כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול [אישום חמישי].

נסיבותיהם של מעשי העבירה - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

עבירות האיומים:

1. עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בעקיפין, מגנה עבירה זו על ערך נוסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעתים קרובות נלווית לאיום מטרה של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמסר מוסווה שאינו מגיע לסחיטה גלויה (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ.י.** (1989)).
2. הנאשם בחר לאיים על הנפגעת על-רקע הידרדרות מערכת היחסים ביניהם ועל-רקע רצונה של הנפגעת בהיפרדות. הנאשם נטה להאשים את הנפגעת באחריות למצב הירוד של יחסיהם, וסרב להכיר בכך שהקשיים הכלכליים והמשפחתיים אליהם נקלע וקלע את משפחתו הם - במידה רבה אם לא לחלוטין - תוצאת התנהגותו חסרת האחריות ובמיוחד שימוש לרעה באלכוהול עד לשכרות.

3. הנאשם לא נרתע מלהשמיע איומים מבהילים באוזניו של בנו בן הארבע-עשרה, שהתייחס לאיום ברצינות והזהיר את הנפגעת לבל תגיע לדירת המשפחה; וגם לא נרתע מנוכחות שוטרים, כששב לאיים איומים קשים גם באוזניהם, ואף בחדר החקירות בתחנה. לא קשה לשער את עוצמת החרדה שעוררו איומים אלה בלב הנפגעת, כשראתה שהנאשם אינו נרתע מהשמעתם בנסיבות שהיו משתיקות כמעט כל אדם אחר.
4. מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים היתה גדולה וחמורה, וגודל החרדה שעורר מיצתה את פוטנציאל הנזק.
5. מדיניות הענישה הנהוגה לעניין עבירות איומים שעיקרם מילולי בלבד, ללא "אמצעי מדגים" דוגמת כלי משחית או אלימות פיזית, מצביעה על מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי. במקרה דנן, טיבם של האיומים והיותם חלק ממסכת כוללת של חזרתיות, מצדיקים קביעתו של מתחם מחמיר יותר.
6. לגבי כל אחד מאירועי העבירה, ייקבע המתחם בין חודשי מאסר ספורים, שניתן עקרונית לרצותם בעבודות שירות, ועד לשנת מאסר.

עבירת הפרת הוראה חוקית:

הנאשם הפר ברגל גסה את הוראות בתי המשפט, משיצא ממעצר הבית ומשהגיע לדירת המתלוננת. לא מדובר בהפרה טכנית של תנאי שחרור, אלא בהפרה מהותית המגלמת פגיעה מהותית בערכי שלטון החוק והציות להוראות שלוחיו. מתחם העונש ייקבע לפי הנהוג, בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחמים ודרך הטלת העונש:

1. הנאשם יליד 1973, כבן 45 כיום, גרוש ואב לשני ילדים. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית ותומכת, והוא נישא לנפגעת לפני שעלו ארצה. הנאשם עבד בתחום המכירות, עד שפוטר לפני כשנה עקב נהיגה בשכרות שהובילה לשלילת רישיונו. הנאשם צבר חובות רבים ואינו מפרנס עצמו, אך עקב נוקשות מחשבתית וסירוב לבחון אפיקי תעסוקה אחרים, הוא אינו עובד. הנאשם חי בגפו ונתמך כלכלית על-ידי משפחתו, לרבות הנפגעת ובנו הבכור.
2. אין לחובת הנאשם עבר פלילי.
3. הנאשם שקע בצריכה לרעה של אלכוהול והוא נוטה לעמדה קורבנית התולה את האשם במצבו בנפגעת ובאחרים. הנאשם אינו מוצא כל בעייתיות בהתנהגותו ואינו רואה כל צורך בטיפול ובשינוי תפיסותיו והתנהגותו.
4. הנאשם מקל ראש ביחסו למעשי העבירה, כשלטענתו תלונתה של הנפגעת היא "מוגזמת".
5. אין תמא אפוא, ששירות המבחן מעריך כי עדיין קיימת מסוכנות מצד הנאשם כלפי הנפגעת, שמקורותיה בתחושות קשות של הנאשם כלפי הנפגעת וחוסר נפרדות רגשית ממנה, יחד עם השפעותיו של אלכוהול שנצרך באופן לא מבוקר. מחמת עמדותיו של הנאשם ששולל כל בעייתיות וצורך בטיפול, לא יכול השירות לבוא

בהמלצה טיפולית.

6. לזכות הנאשם יעמדו מדדים אלה: פגיעתו הרעה של מאסר ראשון; והודאתו, שחסכה את עדות הנפגעת ומשאבי ציבור, הגם שאינה משקפת הפנמה ותובנה משמעותיות;
7. סיכומם של דברים יוביל למיקום העונשים במחציתו של כל מתחם שנקבע.
8. העונש העיקרי יוטל כאחד, תוך חפיפה רבתי של העונשים הפרטניים, ויגולם במאסר בפועל. לצד עונש זה יוטלו מאסר מותנה והתחייבות, לתוספת הרתעה. מן הראוי היה לחייב את הנאשם בפיצוי הנפגעת, אך לנוכח היעדרם של מקורות הכנסה ותמיכת הנפגעת בנאשם, ניתן להניח שגם תשלום הפיצוי יבוא מפרי עמלם של הנפגעת ושל בנם הבכור.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו;
- ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים, או עבירה של הפרת הוראה חוקית;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים, או עבירה של הפרת הוראה חוקית. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תגיש בהקדם הודעה בדבר ימי מעצר לניכוי;
- ב. פיקדון, בתיק זה או בתיקים קשורים, יושב למפקיד/ה;
- ג. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;
- ד. מוצגים, ככל שקיימים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, במעמד הצדדים.